

İstasyon Şiirleri

Deniz Günal

north melbourne'da akşam

üç serçe arkadaş
çakılların arasında
bisküvi kırıntılarını paylaşıyor

kadının
siyah çorapları var şapkasında tüyler
adamın
favorileri uzun yanaklarını çiziyor
bekliyoruz
bütün kadınlar kitap okuyor
hepsi
çiçek kokuyor

esniyorum giden trene
yabancı bakmayışlara
raylardaki çöplere

şemsiyeyi bacaklarının arasına
koyuyor
çoraplarında kaçık var
duvar yazılarını okuyorum
bir kaçığın peşinden
uzun uzun gidemiyor insan

biri bağırmiş duvardan
taşdan güllersiniz
taşdan vazoda

yaptığımız seçimler

cuma gecesiydi
tramvaydan dışarı bakıyordu
burnu cama dayalı
içinde dışarısı

ağaçları aydınlatmışlardı
derin morumsu mavi
zaten kış
yapraksız çıplak
kolları havaya kalkmış
fosforlu rahipler
yakarıyorlardı

sonra tam yüzünün ortasında
bir kız gördü
yağmurluğunun beli bağlı
kısa kesilmiş saçları diken diken
elleri cebinde
karşıya bakıyordu
bir heykel
ıslanan
korkan
bekleyen

aklına o zaman geldi şarkı
takıldı
“yaptığımız seçimler
dam da damda dam dam”

bir sabah

masamda
kırmızı oyuncak tren
türk malı
izmir otogarından
ille de aldığım

masamda
sarı zarf
ters dönmüş kaşık
parmaklarım
parlak kahverengi taşlı yüzük
yıllar

masamda
gözlük
sapları havada
uykularım
yorgunluğum
telefon sesi
inadım

masamda
boş kağıtlar
kalem
parmakların huysuz gelgitleri
anıların gölgesi

düşmeyi reddediyor

masamda gri bir haziran
ille de yağıyor

kiraz rengi ayakkabılar

dolaş tren istasyonlarını
sinemaları caz barları
saçlarını karıştır düşün

kara giysiler içinde garson kız
şarap mum peynir taşıyor
karşıda bar kuyruğu
hayal ediyorsun kahkahaları
kız incecik
bu gece onu çok sevebilirdin
kim olsa seviyorsun
yıldızların hepsi tepende
trafik ışıkları yeşil balon neşeli kızlar
bir çatlak uğultulu bir yalnızlık
yayıyor

anna'nın kiraz rengi ayakkabıları
masanın altında tıklar tıklar
kaçmıyor
seni de onlar gibi seviyor

renkler diyorsun
bir şeyi anlatırken önce renkler
aldatırken önce onlar aklıma geliyor

topuklarını yere vuruyor

sevme diyorsun
sinirimi bozuyor

kaçış

beyin bulantısı
mide bulantısı gibi
kalın gövdeli bir ağaca sığınıyorum
papatyalar darmadağın
kuşlar daireler çiziyor
bence
bütün kuşlar biraz hanım

ceketi omzunda bir kız yürüyor
saçları at kuyruğu
işe hiç dönmeyecek
şarap rengi çorapları

yeni katlar çıkıyor hastanenin tepesine
bir vinç upuzun cadde boyunca
her yöne sallanıyor
herşeyi görmeli mi

ağaçlar yeşeriyor
uçuk yeşil önce
uçuk pembe
uçuk mavi

derken korkunç bir homurdanma
arkadaki binadan
havalandırma çalışıyor
kuş hanım
uzaklaşıyor telaşla

belki de cep telefonu çalıyor
bir dalda

kış günü

mavi peluş ceketinin üzerine dağılmış
siyah saçları
afrikalı yüzü pırıl pırıl
beyaz çorapları mavi çiçekli
sanki gülümsüyor
gözleri
burnu
çenesi

tren ağır ağır yol alıyor
beyaz saçlı bir kadının yanında oturuyorum
buruşuk kıvrık parmaklarında
taşlı yüzükler zarif dolgun
dışarı hiç bakmıyor
çatıların üstünde gri kış göğü
bakışlarında perde

uzakta dumanlar bir fabrikadan
arabaların beklediği ıssız sokaklar
kırmızı çatılı uykulu evler
kimbilir nasıl bitecek düşler
zoraki uyanmalar
uyanmalar...

insan yaşlandığını kabul edince
davranışları değişiyor
algıları
etmezse.....
ama niye

herşey değişiyor zaten

çıplak ağaçlar
kış günü

göbeğim

tramvay kalkmıyor beni bekliyor
sürücü diyor ki: sen şimdi ne çok acıkıyorsundur,
bilsem sandviçlerimi sana saklardım
öyle heybetli, ağır

iki oğlan çocuğu, yaş onüç ondört
merakla karışık saygı
biraz hayranlık biraz dehşet, bakıyorlar
fıkır fıkır oynuyor

yaşlı bir kadın, bir an selamlaşıyoruz iki yabancı
gri gözleri, yüzünü çevreleyen dalgalı saçları
anıları tanığım
öyle dolu
korkuyla umutla sevgiyle

öyle muhteşem
göbeğim

şubat 2002'den bir günün anısına

bazan

çalı süpürgesi mahalle pazarından
sarı çalı süpürgesi
ucunu ıslatıyor
başlıyor süpürmeye
toz kalkmıyor
yerde izler yapıyor süpürge
yollar açıyor ince gri yollar taşda
kıvrım kıvrım uzanıyor
yılmıyor durmadan süpürüyor

bazan da kaldırıp hırsla fırlatıyor
süpürgenin kaba sapı darmadağın ediyor
ince yolları birbirine katıyor
bulanıyor herşey çatıyor diğerine

belki de içinden
kenarları telli
inatçı unutuşlarla paslı
bir soru işareti
bu geçen

kazan

ters dönmüş şeyler
bir kaşık
bir ayak
bir kitap
bir yürek

bir hayat

o

yaşlanınca burnu biraz büyüyecek
ama önemli olan gülmeyi bilmek

duvar yazıları

bıçağı
boğazına
dayadığımda
korktun mu?

beni merak et
sev beni

mike
tam
burada
sikti

parmaklar

baktım tanıdık hala
daha kalın daha katı
güçlü gülümseyen
sen olan

postacı

arkadaşım Sevim
postacı
sarı rüzgarlığı
mavi kocaman cepli pantalonu
kara uzun botları
sabah saat beşte
yüzünde hınzır bir gülümseme
mektupları istifler çantasına
motosikletle posta dağıtır

sever
ıslık çalmayı, ukalalık yapmayı
ıssız sokaklardan,
kuş cıvıltılarının, köpek havlamalarının,
hışırdayan dalların arasından
geçmeyi

dik bir köşede bazan
düşer motorundan,
bir köpek vahşi bakışlarla hırlar,
içinde bir korkuyla geçer terkedilmiş
bir fabrikanın yanından,
durur bir sokağın başında
yükselen güneşle kamaşan bulutlara
bakar

eve dönünce önce
internete girer
fıkralar yollar ilginç fotoğraflar
yemek yapar sonra ev süpürür
çocukları alır okuldan
günü uzar da uzar

helmetinin altında saklı
dağınık saçları, muzip bakışları
sanki başka bir dünyadan
mektup dağıtmak için gelmiş
gizemli bir varlıktı

tam posta kutusunun yanında
sabahın dokuzunda
gülümseyerek tutuşturdu elime

mektubunu

bağevi

babama

çocukken tuttururduk:
bağevine gidelim hadi!

büyükbabamın elleriyle yaptığı
babamın büyüdüğü
bahçesinde meyve ağaçları
kaplumbağalar, güller, böğürtlenlerle
bağevi

otuz yıl sonra onu
ana yola tepeden bakan
tahta bahçe kapısı
çardağın yanından dolanan
ince toprak yol
ön camlar boyunca dizili
saksılarda çiçekler
nazarlıklı kapı girişi, sedirleri
taş mutfaktan arkaya açılan
küçük mavi kapı
tavşan kümesi, kuş pislikleri
yan bahçelerde eşelenen tavukları ile
anımsıyorum
babamın çocukluğunu
büyükbabamın geçliğini yığdığı
tozlu deposuyla
komşuları, konukları, hikayeleriyle

yan bahçedeki komşunun
hindisi kaybolmuş bir keresinde
kestiniz yediniz deyince
kavga çıkmış, bıçağı varmış babamın
polis çağırmışlar korkup da ama
anneannem bıçağı saklamış
öyle saklamış ki
yıllarca konuşulmamış bu hikaye

o zaman hiç merak etmemiştim
ne olduğunu hindiye
aç, yoksul ya da yalnızca hırsız biri
çalmış mıydı?
belki de hindi kaçmıştır o cadaloz aileden
şalvarları, tombul göğüsleri
edepsiz haykırışları ile
tanyorum onları
sanki oradaydım
öyle anlatmıştı ki babaannem

şimdi bağevinin yerinde kocaman bir apartman
içinde yirmibir aile
ülkenin dört bir yanından

kimbilir nerededir hindinin torunları?

eskiyen

yıllar önce Ada daha minikken
trene biner haftasonları
şehre gelirdik müzeye
Melbourne devlet kütüphanesinin önünde
güvercinler, martılar, kargalarla birlikte
aşıklar, aborcinler, koyun çobanları
çimlerde
herşey yeni herşey ilginç
merdivenlere koşardı, peşinden ben de

o tren istasyonunda yine
küçüğe meme veriyordum geçenlerde
dokuz yıl geçmiş aradan
ne çok şey yaşıyor nasıl da değişiyor
neler unutabiliyor insan
Ada kitap okuyordu saçları uçtu
tren tünelden çıkarken soğuk, sert bir rüzgar esiyor
homurdandı yanımdaki kırmızı yüzlü yaşlı adam

tren saatleri miydi
sıkıştıran kalabalıklar
ya da ürperten rüzgar
sormak gelmedi içimden

gün geliyor insan
yorgun yıllardan
çevresinde yalnızca
sevdiklerini görmek istiyor

buluşmak

adını gördüm bir kod değişikliğinin üstünde
not düşmüşsün “bu programa geçirilen kontrat tarihinin kullanılması beklenmiyor”
tarih atmışsın 07/09/1994, ekliyorsun “belki ilerde işe yarar, bulunsun.”
o zamanlar daha hasta olmamıştın, bilmiyordun
kırmızı yanaklı, iğneleyici espriler yapmayı, spor arabaları seven,
akıllı, hırslı, titiz, yeni evli bir adam
öğle yemeklerini masanda yerdin

sen öldün
üstelik aradan beş yıl geçti
kalabalık bir eş dost arkadaş grubu ile
uğurladık seni
sıcak aydınlık bir gündü
mezarlık çiçekler içinde

kontrat tarihi işe yarıyor mu artık, bilmiyorum.
çok el geçmiş üstünden
aylık vergi hesabını düzelteceğim ben de
bilirsin işte, eften püften şeyler hala
ha bugünün tarihi... 25/06/2003

neredeysen on yıl sonra seninle aynı kodda
buluşmak güzeldi
geleceğe erişen kaygıyla
karşılaşmak

merak ettim birden
benimle kim gelecekte buluşacak acaba?

arınmak

ortancaları budadım
dut ağacını
kauçuğu
deve tabanına benzeyen devasa şeyi
arındırdım fazlalıklarından

otları yoldum
kara, nemli topraktan kökleriyle çıkarıp
doldurdum torbalara
arındı toprak, çiçekler,
maydanoz, kekik nefes alsın

ruhum
sen nasıl arınacaksın
kim yolup atacak kurumuş fazlalıklarımı
her yerden biten
gücünü tüketen
ayrık otlarını

hadi geçir yeşil eldivenlerini
kap uzun saplı, ucu paslı bahçe makasını
çık bahçene
solmuş çiçeklerin altına düşmeli, tohumdur
sararmış yaprakların dibinde kurumalı
uçmalı sonra rüzgarlarla, hüzündür
kuru dallarını taşı bir köşeye, istifle
yıllarındır

otur
küpeleri kırmızı çiçeğin altına
bekle

masama düşen şiir

gökyüzünden tıkırtılarla gelip
camları sildiler
içeri bakmayın diye tembuhliler ki
bakmıyorlar
imrenerek onları izlerken gri masamdan
dudaklarımı ısırıldı gülmemek için genç adam.

tıkırtılarla gittiler
dokuzuncu kattayım

geçen fırtınanın izleri silindi
camlar temiz artık
yandaki binada bir balkonda genç kadın çamaşırları
renkli küçük donlar, sütyenler, çoraplar
rüzgarda uçuşuyorlar

masamda oynaşan şekillere takılıyorum,
pırıldılılar.
işi az önce bitirdim
bir araba şirketinden devralınacak
bilgi işlem kıvrır zıvırlarının dökümü,
ekte gizli, çökmüş gözlerim sızlayan parmaklarım
ekte bir yerlerde, döküme gerek yok hayatım

çiçekli kırlar düşünüyorum birden,
eski türk filmlerinde
birbirine koşan aşıklar,
rüzgarda uçuşuyor saçları
dalga dalga papatyalar

güneş gri binalar arasından yol bulmuş
masama düşmüş
ışılıklı bir üçgenin içine koyuyorum soğuk ellerimi
yağmur çamur bir sokağa düşer gibi
güneş düşüyor içime

hayat
hey hayat
melbourne'dayım
okyanus kıyısında bir ofiste
dokuzuncu kattayım

uzaklaşmak

ya da I'm going to Graceland

ne zaman paul simon dinlesem
aklıma gelirsin
graceland çalıyordu radyoda
haber kanalıdır, şaşırdım
seni düşündüm, gülümsedim

sesini biraz daha açtım radyonun
eski günleri içimde duyumsadım
nasıl karşılaşmıştık
nasıl da savrulduk uzaklara

birden
içimde bir yağmur bulutu
bağırarak ağlamak istedim
bir evin önünde durmuştum
önünde parlak kırmızı yapraklı bir ağaç olan,
upuzun bir zenci heybetle yürüyordu,
lacivert pantolon ceketi
kırmızı kazağı siyah beresinin
ona ne çok yakıştığını düşündüm
memleketinden ne kadar uzakta olduğunu
yaşamın
sanki bir sonsuz uzaklaşmak olduğunu

şimdi kim bilir nerelerdesin?

sonsuz özlem

yitirilen düşler
bulutlara takılıp kalan
ya da
bir dalgınlık anında düşürdüğümüz elimizden
rengarenk paramparça

ışıklarla uzaklaşıyor anılar
yürek sızısı da denecek elbet

geriye kalan
yaşamdan
sonsuz bir özlem
tutunmaya çalışmak ışığa
rengarenk
paramparça

akşam yağmuru

incecik yağıyor
akşamın ışıklı sokaklarına
kırmızı ışıkta arabalar tramvay

gözlüklerini ısrarla çıkarmıyor delikanlı
bir yerlere bakıyormuş gibi
oysa damlalar akıp gidiyor camlarından
renkler karışmış şekiller erimiş
suluboya resim güzelliğinde tasalar

gözlerimin altı göçük
çalışmaktan başım ağrıyor
hiçbir şey görmek istemiyorum
incecik yağmurun perde çektiği dünyadan

yağmura dönüyorum yüzümü
gir gözlerimden içeri yıka beni
yanaklarıma düşen damlalar
küçük oğlumun dudak izleri

bir gün baş ağrımı unutacağım
korkularımı tasalarımı
yağmurun dokunuşları kalacak geriye
suluboya bir resim gibi karışması ışıklı sokakların
anılarına

gece

arda'ya

ufak oğlum kalktı

kapı aralığından bana bakıyor

saklanarak

uykulu düşlü

gülücükler atıyor

çıkıp esneyerek koridora kaçtı

gözü bende

tatlı bakışları

görölmek okşanmak öpölmek isteyen

masanın altına girip ayaklarımın dibine yatıyor

mom yatır beni!

kara badem gözleri

minicik çenesi

tombul elleri

yakalayıp öpüyorum

hayatımdan geçenler

tramvaydayım şimdi
hayatım böyle geçiyor.
yol olarak taşıtlarda iki nokta arasında
ileri geri yaprakların gölgesinde
hep dönerek
noktalara

hayatımın içinden trenler tramvaylar geçiyor

okyanus

bir şehirde
gökyüzünü, bulutları, ağaçları görmek isterim
bozkırda bir şehirden geliyorum
mavi göğün altında boylu boyunca uzanan
sanki hiç kıpırdamayan
ankara'dan!

bu şehirde
masamdan önce ağaçlarla çevrili gölü
sonra okyanusu görüyorum
ve gökyüzünü...
okyanusu, bulutları görebilmek nasıl da güzel
ayrıcalıklı bir keyif !

okyanus hep renk değiştiriyor
ne zaman baksam başka bir renk
gökyüzü hiç değişmese de...
büyülüyor beni
o kocaman kütlelerin orada olması
sürekli değişmesi
kimseye hesap vermeden
yalnızca kendi olması
ve değişmesi.....

bozkırdan okyanusa
ruhum
sürekli değişen uçarı
hep sabırsız yitik
rengini aramayı bıraktı
yalnızca değişiyor artık

yanlış

geceye karışan ezgiler
iç konuşmaların, anıların yerini alıyor
bazı sözcükler sızıyor yine de

bir yabancı
bir yalancı
bir yanlış

gece şehir adam yanlış
yol kadın sözcükler yanlış
söylenmemiş yazılmamış

tüketilmiş cesaret
dibe itilmiş
heyecanın sıcak ısrarlı örtüsünün altında
boğularak yaşanmış
duygular yanlış

beceriksizce sevilmiş
çaresizce umutsuzca
eski bir aşkın gölgesinde kapkara
adam yanlış
özlem tutku düş aşk
hep korkan
kadın yanlış

herkes başka birilerini seviyor
yer yanlış zaman yanlış

üç küçük şiir

inanmak

bir şiir yazmalıyım
elleri olmalı şiirim
başımı okşamalı
tren hızla geçiyor tünelden
başımı omzuna koyup
uyumalıyım
soluğu boynumda olmalı
kokusu iyot balık yosun ter
almalı beni eve götürmeli

en sevdiğim şeyleri yapmalıyım
sevişmek çocuk doğurmak
güneşe çamaşır asmak
meyve toplayıp reçel kaynatmak
nane kekik kurutup
masal anlatmak çocuklara
erkeklerin gömleklerinin yakasız
kadınların bacaklarının çorapsız olduğu

bir şiir yazmalı ona inanmalıyım
araba parklarından gökdelenlerle çevrili geniş caddelerden
çarşılardan istasyonlardan
herkes evine gittikten sonra
almalı beni kara şehirden
götürüp uyutmalı
sonra uyandırmalı
en iyi yaptığım şeyleri yapmalıyım
sevişmek, masal anlatmak
gülümsemek

yaz

geceleri şeftali ağacının dalları arasından bir yarasa havalanıyor
kanatlarını açıyor kocaman bir karanlık
şehrin ışıkları vuruyor bulutlara, bir yandan yıldızlar ışıldıyor
seviniyorum
yarasa, şehir, bulutlar, yıldızlar, ben
hep bir aradayız

kumrular

armut ağacının çıplak dallarında iki kumru yan yana kanatları birbirine değiyor
kocam ağacı budadı sonra da üzüldü
“dallarını kestim şimdi nereye gidecekler!”
ama yine bir dal bulmuşlar kendilerine
tombul karınlarıyla, birlikte sığabilecekleri
güneşin altında bahçeye bakabilecekleri
bir ince dal yetiyor onlara

trende

1

kısıık sesli bir kadın şarkı söylüyor
çok uykum var
esneyerek bakıyorum beyaz sayfalara
kesiliyorum böyle bazen
sayfa bana, sayfa kadar boş ben ona
bakıp duruyoruz

kuşkusuz!
olması gereken oluyor
yaşam, insanlar, sözcükler
hep birlikte çıkıp geliyorlar

2

karşımda üç dört yaşlarında bir kız çocuğu
yüzünde küçük çocuklara özgü meraklı bakış
nenesi elinden tutmuş, şakalaşıyorlar
evrenin tüm ışıkları, tüm yıldızları bir çift gözde nasıl toplanır
toplanıyor gülerken çocuk
dünyaya bir mutluluk penceresi açılıyor

alabildiğince açık o pencere
gidip nenesi ile arkada bir koltuğa oturuyor

canım sıkılıyor

3

bir kadın örgü örüyor
kırçılı mor yumağı
bir papağana pelerin örüyor olabilir

bir oğlan, çok sevimli sarkık üst dudağı
minicik kalkık burnu, çekik gözleri
kestane rengi saçlarını
tutam tutam jölelemiş
her tutam ayrı bir yöne bakıyor

gri takım giysili yaşlı kadın
eli yanağında dışarıda bakışları
istasyonun çevresinde sarı çiçekler bitmiş
rüzgarla başlarını sallıyorlar
güle güle der gibi
ya da cik cik cik

içimde bir şey var
özlem gibi
heves, arzu, beklenti,
sıkıntı gibi bir şey

yanıma sarhoş bir adam oturuyor
71 yaşındaymış
sydney'den gelmiş, surrey hill'den
donanmada kaptanmış bir zamanlar
büyükbabası gibi
İrlandalılar, dedi, iyi bir neden için ölürlər
ben hiçbir şey için ölmem!

el sıkışıp ayrıldık

içimde bir şey var
özlem, heves, inat gibi bir şey

4

dudaklarında izi kalmış, çocukluğunun
gözlerinde hüznü, geçip giden yılların

soğuk bir akşam
trene biniyor kırmızı paltolu kadın
saçları sarı, yanakları boyalı
evine gidiyor

bütün güzel kadınlar evlerine gidiyor
ya da oradan hiç çıkmıyorlar

tırnaklarımı kemiriyorum
çantam ağır
yolum uzun
açım!

5

bu kadar çok insanla beni
aynı trene toplayan yazgı
seni silmek istiyorum

6

son olarak şunu gördüm:
bir martı rayların üstünde uçuyordu
kıçımı hafifçe duvara doğru kaldırıp
sıçtı

Deniz Günal
İstasyon Şiirleri

ekitap.ayorum.com